

Startside>Anlægelse af retssag>Hvor og hvordan>Sådan anlægges du en sag Sådan anlægges du en sag

Polen

1 Er det nødvendigt at gå til en domstol, eller er der en anden mulighed?

Som et alternativ til en retssag kan en sag bilægges ved mægling. Mægling er en udenretslig (mindelig) tvistbilægelsesmetode med deltagelse af en uafhængig og kvalificeret person eller institution (en mægler). Mægling er frivillig (en part i tvisten kan på et hvilket som helst tidspunkt trække sit samtykke til mægling tilbage og afslutte mæglingen) og fortrolig (deltagerne har pligt til at behandle de oplysninger, de modtager i forbindelse med mæglingen, fortroligt). Mægleren er upartisk og uafhængig (han varetager ikke nogen af parternes interesser og foreslår i princippet ikke en løsning på tvisten).

2 Er der en frist for, hvornår sagen skal anlægges?

I almindelighed kan sager til enhver tid indbringes for en domstol, medmindre en frist er fastsat i særlige bestemmelser. En part, som anlægges en sag efter udløbet af forældelsesfristen for et krav, risikerer imidlertid at tabe sagen, hvis modparten gør gældende, at fristen er sprunget.

Forældelsesfrister er fastsat i polsk lovgivning. Den særlige karakter af en forældelsesfrist betyder, at en part, som ikke har iværksat et bestemt processuelt skridt inden for forældelsesfristen, fortaber sin ret hertil. Den civile retsplejelov (CCP, *Kodeks postępowania cywilnego*) indeholder ikke almindelige bestemmelser om forældelsesfrister. Disse frister er fastsat i specialbestemmelser.

Rettighedsfortabelse som følge af udløbet af en forældelsesfrist er bindende for parterne i et retsforhold, for retten eller for andre myndigheder, der behandler sagen. Fortabelsen sker uden videre, idet den ikke er betinget af, at en af parterne rejser en indsigelse herom. Forældelsesfristen kan kun forlænges under særlige omstændigheder, hvis den manglende overholdelse ikke skyldes fejl fra partens side.

3 Er det en domstol i denne medlemsstat, som jeg skal gå til?

For at fastslå, om en ret i en medlemsstat er kompetent til at behandle en bestemt sag, skal denne rets kompetence fastlægges.

Den kompetence, som de almindelige domstole i Polen har til at behandle civile sager på dets område, kaldes national kompetence og er underlagt reglerne i den civile retsplejelov.

Sager, der indbringes for domstolene, er underlagt national kompetence, hvis sagsøgte har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted i Polen eller har sit hjemsted i Polen.

De polske domstole har desuden national kompetence til at træffe afgørelse i:

ægteskabssager (de nationale domstole har enekompetence, hvis begge ægtefæller er polske statsborgere og har deres bopæl eller sædvanlige opholdssted i Polen)

sager vedrørende forhold mellem forældre og børn (de nationale domstole har enekompetence, hvis alle parter er polske statsborgere og har deres bopæl eller sædvanlige opholdssted i Polen)

sager vedrørende underholdsbidrag og faderskabssager (omfattet af national kompetence, hvis sagsøgeren er en berettiget part, som har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted i Polen)

arbejdsretlige sager (sager, hvor sagsøgeren er ansat, er omfattet af national kompetence, hvis arbejdet sædvanligvis udføres, blev udført eller skulle udføres i Polen)

forsikringsssager (sager vedrørende et forsikringsforhold, som er anlagt mod forsikringselskabet, er omfattet af national kompetence, hvis sagsøgeren har sin bopæl i Polen, eller hvis andre forhold indebærer polsk stedlig kompetence)

sager vedrørende forbrugere (sager, hvor en forbruger er sagsøger, er omfattet af national kompetence, hvis forbrugeren har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted i Polen og traf de nødvendige foranstaltninger for at indgå forbrugeraftalen i Polen). I sådanne sager behandles den anden part i aftalen med forbrugeren som en enhed med hjemsted i Polen, hvis denne har en virksomhed eller en filial i Polen, og aftalen med forbrugeren blev indgået som en del af denne virksomheds eller filials aktiviteter).

Polske domstole har også enekompetence til at træffe afgørelse i: sager om rettigheder over fast ejendom og besiddelse af fast ejendom beliggende på Polens område, sager vedrørende lejeforhold (*najem*) eller forpagtning (*dzierżawa*) og andre forhold, der indebærer brugen af sådan ejendom (bortset fra sager vedrørende husleje og andre skyldige beløb for brugen eller benyttelsen af ejendommen), andre sager, hvor rettens afgørelse vedrører tinglige rettigheder til eller besiddelse eller brug af fast ejendom beliggende i Polen, sager om opløsning af en juridisk person eller en organisatorisk enhed, der ikke har status som juridisk person, og om ophævelse eller annullation af afgørelser, der er truffet af disse organer, hvis den juridiske person eller den enhed, der ikke er en juridisk person, har sit vedtægtsmæssige hjemsted i Polen.

Hvis hovedkravet henhører under national kompetence, har retten ligeledes kompetence til at behandle eventuelle modkrav.

Parterne i et givet retsforhold kan skriftligt aftale, at sager vedrørende formuerettigheder, som udspringer eller måtte udspringe af dette forhold, henhører under de polske domstoles kompetence.

Retten afgør af egen drift, om den har stedlig kompetence på ethvert stadium af sagen.

Hvis retten savner kompetence, afviser den sagen eller begæringen.

Manglende national kompetence bevirker sagens bortfald.

4 Hvilken domstol i denne medlemsstat skal jeg i givet fald gå til i betragtning af, hvor jeg bor, hvor modparten bor, eller andre forhold, der kan have betydning for, hvor sagen skal anlægges?

For at afgøre, hvilken distriktsret (*sąd rejonowy*) eller regional domstol (*sąd okręgowy*), der har kompetence til at påkende sagen, skal domstolens stedlige kompetence tages i betragtning. Inden for polsk ret skelnes der mellem generel stedlig kompetence, alternativ stedlig kompetence og eksklusiv stedlig kompetence.

a. Generel stedlig kompetence

Generelt skal sager anlægges ved den ret i første instans, som har stedlig kompetence på sagsøgtes bopæl (ifølge den civile lovbog har en fysisk person bopæl på det sted, hvor vedkommende opholder sig med henblik på at tage permanent ophold dér). Hvis sagsøgte ikke har bopæl i Polen, fastlægges den stedlige kompetence på grundlag af vedkommendes opholdssted, og hvis dette sted er ukendt eller beliggende uden for Polen, på grundlag af sagsøgtes

sidste bopæl i Polen. Sager mod staten skal anlægges ved den ret, i hvis retskreds det statslige organ, som kravet vedrører, er beliggende. Sager mod en juridisk person eller en anden enhed, som ikke er en fysisk person, skal anlægges ved den ret, som har kompetence på det sted, hvor enhedens hjemsted er beliggende.

b. Alternativ stedlig kompetence

På grundlag af bestemmelserne om alternativ stedlig kompetence kan en sagsøger – efter eget valg – anlægge sagen ved den ret, der har generel kompetence eller ved en anden ret, som i henhold til lovgivningen er den kompetente ret. Efter den polske retsplejelov er der adgang til alternativ stedlig kompetence i sager vedrørende underholdsbidrag eller vedrørende fastsættelse af slægtskabet for et barn, i sager vedrørende en påstand om ejendomsret til en virksomhed, i tvister, der udspringer af en kontrakt, i straffesager, hvor der er nedlagt et erstatningskrav, i sager vedrørende betaling af honorarer i forbindelse med opfølgning af en sag (vederlag til en fuldmægtig), i sager om krav i forbindelse med leje eller forpagtning af fast ejendom samt i check- og veksel-sager.

Sager vedrørende underholdsbidrag og forældreskabsager kan indbringes for retten på grundlag af den berettigede parts bopæl. Sager vedrørende krav mod en virksomhed kan indbringes for den ret, der har kompetence på det sted, hvor hovedkvarteret eller filialen er beliggende, hvis kravet vedrører hovedkvarterets eller filialens aktiviteter. Sager vedrørende indgåelse af en aftale, fastlæggelse af dens indhold, ændring af en aftale og fastlæggelse af eksistensen af en aftale og sager vedrørende opfyldelse, opsigelse eller annullering af en aftale samt krav om erstatning på grund af manglende opfyldelse eller korrekt opfyldelse af en aftale kan indbringes for den ret, der har kompetence på stedet for opfyldelsen af aftalen. I tilfælde af tvivl bør stedet for opfyldelsen af aftalen bekræftes skriftligt. Krav i forbindelse med en skadevoldende handling kan indbringes for den ret, der har stedlig kompetence der, hvor den skadevoldende handling blev begået. Krav om betaling af salær for håndtering af en sag kan indbringes for den ret, der har kompetence på det sted, hvor den juridiske repræsentant håndterede sagen. Krav i forbindelse med leje (*najem*) eller forpagtning (*dzierżawa*) af fast ejendom kan indbringes for den ret, der har kompetence på det sted, hvor ejendommen er beliggende. Sager mod en part, der er forpligtet af en veksel eller check, kan anlægges ved den ret, der har kompetence på betalingsstedet. Flere parter, der er forpligtet af en veksel eller check, kan sagsøges under ét ved den ret, der har kompetence på betalingsstedet, eller ved den ret, der har generel kompetence til at træffe afgørelse vedrørende vekslens eller checkens acceptant eller udsteder.

c. Eksklusiv stedlig kompetence

Bestemmelserne vedrørende eksklusiv stedlig kompetence er obligatoriske. De udelukker i visse sager mulighed for at indbringe en sag for en ret med generel kompetence og også for en ret med alternativ kompetence samt muligheden for at indbringe sagen for en anden ret i kraft af en værnetingsaftale. I tilfælde af eksklusiv kompetence er kun én af domstolene på samme niveau kompetent til at behandle en bestemt sag. Afhængigt af sagens type er dette en særlig distriktsret eller regional domstol.

Sager vedrørende ejerskab af eller andre tinglige rettigheder til fast ejendom samt besiddelse af fast ejendom kan kun indbringes for den ret, der har stedlig kompetence dér, hvor den faste ejendom er beliggende. Hvis tvistens genstand er en servitut, fastlægges kompetencen afhængigt af den behæftede ejendom. Denne kompetence omfatter personlige krav vedrørende tinglige rettigheder og rettigheder, der forfølges sammen med sådanne krav mod den samme sagsøgte. Sager vedrørende arv, tvangsarv samt legater, anvisninger eller andre testamentariske dispositioner kan kun indbringes for den ret, der har kompetence på arveladerens sidste sædvanlige opholdssted, og, hvis arveladerens sædvanlige opholdssted i Polen ikke kan fastslås, for den ret, der har kompetence på det sted, hvor boet eller en del heraf er beliggende. Et søgsmål vedrørende medlemskab af et kooperativ, en sammenslutning eller en forening indbringes for retten på det sted, hvor kooperativet mv. har hjemsted. Sager vedrørende ægteskabsforhold kan kun indbringes for den ret, der har stedlig kompetence på ægtefællernes seneste bopæl, såfremt mindst én af ægtefællerne stadig har bopæl eller sædvanligt opholdssted dér. Hvis et sådant grundlag ikke foreligger, er den enekompetente ret den, der har kompetence på det sted, hvor sagsøgte har bopæl. Hvis et sådant grundlag heller ikke foreligger, er det den ret, der har kompetence på sagsøgerens bopæl. Sager vedrørende forhold mellem forældre og børn og mellem en adoptant og en adopteret kan kun indbringes for den ret, der har stedlig kompetence på sagsøgerens bopæl, såfremt der ikke er grundlag for at anlægge en sag efter bestemmelserne om generel kompetence.

Hvis flere domstoles kompetence er begrundet, eller hvis sagen anlægges mod flere parter, som er omfattet af flere domstoles kompetence efter bestemmelserne om generel kompetence, kan sagsøgeren vælge mellem disse domstole. Det samme gælder, hvis den faste ejendom, hvis beliggenhed ligger til grund for udpegelsen af den kompetente ret, er beliggende i flere kompetenceområder. Hvis den kompetente ret ikke kan behandle sagen eller træffe andre foranstaltninger på grund af hindringer, udpeger dens højere domstol en anden domstol i et lukket retsmøde. Hvis stedlig kompetence ikke kan fastlægges efter bestemmelserne i den civile retsplejelov på grund af sagens omstændigheder, udpeger højesteret (*Sąd Najwyższy*) domstolen i et lukket retsmøde, inden sagen anlægges. Parterne kan skriftligt aftale at forelægge en allerede eksisterende tvist eller andre tvister, der måtte udspringe af et bestemt juridisk forhold, for en domstol i første instans, der ikke har stedlig kompetence i henhold til loven. Denne domstol har derefter enekompetence, medmindre parterne har aftalt andet, eller sagsøgeren har indgivet en stævning via en elektronisk betalingsordreprocedure (*elektroniczne postępowanie upominawcze*, EPU). Parterne kan også efter skriftlig aftale begrænse sagsøgerens ret til at vælge mellem flere domstole, som har kompetence til at træffe afgørelse i sådanne tvister. Parterne kan imidlertid ikke ændre enekompetence.

5 Hvilken type domstol skal jeg gå til i denne medlemsstat i betragtning af sagens art og det beløb, det drejer sig om?

De polske domstoles saglige kompetence (*sądy powszechne*) er omhandlet i den civile retsplejelov.

I civile sager er domstolene i første instans distriktsretter og regionale domstole, og domstolene i anden instans er regionale domstole og appeldomstole (*sądy apelacyjne*).

I princippet behandles civile sager i første instans af distriktsretterne, medmindre de regionale domstole har enekompetence. De regionale domstole har kompetence til i første instans at behandle sager:

vedrørende andre rettigheder end formuerettigheder (og formueretlige krav, der forfølges sammen med disse rettigheder), bortset fra sager om fastlæggelse eller anfægtelse af et barns fadderskab, sager vedrørende annullering af anerkendelsen af et faderskab og sager vedrørende ophævelse af en adoption eller vedrørende beskyttelse af ophavsrettigheder og tilknyttede rettigheder, sager vedrørende opfindelser, brugsmodeller, industrielt design, varemærker, geografiske betegnelser og topografier for integrerede kredsløb samt sager vedrørende beskyttelse af andre immaterielle ejendomsrettigheder vedrørende påstande efter presseloven

vedrørende ejendomsrettigheder, hvor værdien af tvistens genstand overstiger 75 000 PLN (bortset fra sager vedrørende underholdsbidrag, krænkelse af ejendom, deling af ægtefællers aktiver og tilpasning af tingbogens indhold til den faktiske juridiske status og sager, der behandles via en elektronisk betalingsordreprocedure)

vedrørende afsigelse af en dom i stedet for en beslutning om deling af et kooperativ

vedrørende ophævelse, annullering eller fastlæggelse af den manglende eksistens af beslutninger truffet af de styrende organer i juridiske enheder eller organisationsenheder, som ikke er juridiske personer, men som ved lov er blevet indrømmet juridisk personlighed

vedrørende forebyggelse og bekæmpelse af urimelig konkurrence

vedrørende erstatning for skade, der følger af afsigelsen af en retsstridig endelig dom.

6 Kan jeg selv gå til en domstol, eller skal jeg gå via en mellemmand, f.eks. en advokat?

I princippet kan parterne og deres styrende organer eller retlige repræsentanter selv optræde i retten personligt eller gennem repræsentanter. Ifølge den civile retsplejelov skal en part imidlertid repræsenteres af en advokat i bestemte situationer. I sager ved højesteret (*Sąd Najwyższy*) skal parterne være repræsenteret af advokater (*adwokat*) eller juridiske rådgivere (*radca prawny*). I sager vedrørende industriel ejendomsret skal parterne være repræsenteret af en patentagent (*rzecznik patentowy*). Kravet om repræsentation gælder også for procedurer vedrørende sagen med højesteret, som gennemføres ved en domstol i lavere instans. Kravet om repræsentation gælder ikke, hvis sagen vedrører en begæring om fritagelse for retsafgifter eller om udpegelse af en advokat eller juridisk rådgiver, eller hvis parten, dennes styrende organ, retlige repræsentant eller juridiske repræsentant er en dommer, offentlig anklager, notar eller juridisk lektor eller professor (*doktor habilitowany nauk prawnych*), og hvis parten, dennes styrende organ, retlige repræsentant eller juridiske repræsentant er advokat eller juridisk rådgiver for staten (*Prokuratoria Generalna Skarbu Państwa*).

7 Hvem skal jeg helt konkret henvende mig til for at anlægge en sag? Skal jeg henvende mig direkte til domstolen, til det lokale dommerkontor eller til en anden myndighed?

Sager skal indbringes for den kompetente ret.

8 På hvilket sprog skal jeg indgive stævning? Kan jeg gøre det mundtligt, eller skal det gøres skriftligt? Kan jeg gøre det pr. fax eller e-mail?

Processkrifter indgives til domstolen på polsk eller med en vedlagt oversættelse til polsk. Stævningen skal være skriftlig. Der gælder en undtagelse for så vidt angår arbejdsret og social sikring:

En ansat eller forsikret person, som optræder uden en advokat eller juridisk rådgiver, kan mundtligt nedlægge en påstand for den kompetente ret, fremsætte sine anbringender og fremlægge andre processkrifter til optagelse i sagsakterne.

I en elektronisk betalingsordreprocedure kan et processkrift også indgives via et dataoverførselssystem.

9 Findes der særlige blanketter, som skal bruges, når man vil anlægge sag? Hvis ikke, hvordan gøres det så? Hvilke oplysninger skal gives?

En stævning skal kun indgives på en officiel blanket, hvis det er fastlagt i en særlig bestemmelse. En stævning skal indgives på en officiel blanket i to situationer: når sagsøgeren er en tjenesteyder eller en sælger, der påberåber sig sin ret ifølge en kontrakt vedrørende visse genstande (levering af post- og telekommunikationstjenester, befordring af passagerer og bagage ved hjælp af kollektive transportmidler, forsyning med elektricitet, gas og brændstof, vandforsyning og bortledning af spildevand, bortskaffelse af affald, levering af varme) eller når sagen behandles inden for rammerne af den forenklede procedure.

En stævning skal være skriftlig, medmindre der er tale om arbejdsretlige sager eller sager vedrørende social sikring. I disse sager kan en ansat eller forsikret person, som ikke er repræsenteret af en advokat eller en juridisk rådgiver, mundtligt forelægge den kompetente ret en sag til optagelse i sagsakterne.

En stævning skal indeholde:

navnet på den ret, som stævningen indgives til, navnene på parterne, deres retlige repræsentanter og fuldmægtige

en angivelse af processkriftets karakter

en angivelse af værdien af tvistens eller appellens genstand, hvis rettens saglige kompetence, retsafgiften eller spørgsmålet om, hvorvidt et anbringende kan antages til realitetsbehandling, afhænger af denne værdi, og det specifikke beløb ikke er genstand for sagen

en angivelse af tvistens genstand

en angivelse af parternes bopæl eller hjemsted og adressen på deres retlige repræsentanter og fuldmægtige

sagsøgerens PESEL (person-ID) eller skatte-ID (NIP), hvis sagsøgeren er en fysisk person, som har pligt til at have et sådant nummer, eller som alligevel har et sådant nummer, eller sagsøgerens nationale KRS (nummer i domstolsregistret), og, hvis et KRS ikke er anført, sagsøgerens nummer i et andet relevant register eller en anden relevant fortegnelse, eller, hvis sagsøgeren ikke er en fysisk person og ikke har pligt til at være optaget i det relevante register eller den relevante fortegnelse, men har pligt til at have et NIP, sagsøgerens NIP

sagsøgerens påstand og en bevisfortegnelse

en detaljeret sagsfremstilling og i formueretlige tvister tillige værdien af tvistens genstand, medmindre tvistens genstand er et bestemt beløb

en angivelse af forfaldsdatoen for en fordring i forbindelse med et betalingspåkrav

en beskrivelse af de faktiske omstændigheder, der ligger til grund for kravet, og om nødvendig en begrundelse for, at retten har kompetence til at behandle sagen

en angivelse af, om parterne har forsøgt at mægle eller har gennemført en anden udenretslig tvistbilæggelsesmetode, og, hvis sådanne forsøg ikke er gjort, begrundelsen herfor

partens eller dennes retlige repræsentant eller fuldmægtiges underskrift

en opregning af de medfølgende bilag.

Følgende dokumenter bør være vedlagt stævningen:

fuldmagten eller en bekræftet kopi (hvis stævningen er indgivet af en juridisk repræsentant)

kopier af stævningen og dens bilag, som skal forkyndes for de parter, der deltager i sagen, og, hvis originalerne af bilagene ikke er indgivet til retten, en kopi af hvert bilag til rettens sagsakter (i en elektronisk betalingsordreprocedure vedlægges bekræftede kopier af bilag også en stævning, der indgives via et dataoverførselssystem).

Desuden kan en stævning indeholde: en begæring om foreløbige forholdsregler, en begæring om, at en dom straks tillægges retskraft, og en begæring om afholdelse af et retsmøde uden sagsøgers deltagelse samt en begæring om

berømmelse af et retsmøde (og indkaldelse af vidner og sagkyndige efter sagsøgerens ønske) en begæring om en syns- og skønforretning en opfordring til sagsøgte om på retsmødet at fremlægge et dokument, som han er i besiddelse af, og som er af betydning for sagen

en opfordring til at fremlægge beviser eller genstanden for syns- og skønforretningen en begæring om på retsmødet at fremlægge bevismateriale, som domstole, myndigheder eller tredjemand råder over.

10 Skal der betales retsafgifter? Hvornår skal de i givet fald betales? Skal advokaten betales med det samme ved stævningens indgivelse?

I princippet medfører retssager omkostninger. Sagsomkostninger omfatter afgifter og udgifter.

Forpligtelsen til at betale sagsomkostninger påhviler den part, som indgiver et processkrift (herunder en stævning), som er underlagt en afgift eller genererer udgifter, til retten. Hvis den skyldige afgift ikke betales, pålægger retten parten at betale den inden for en uge. Hvis det ikke sker, returneres processkriftet (hvis processkriftet er indgivet af en part, som har sin bopæl eller sit hjemsted i udlandet, og som ikke har en repræsentant i Polen, er fristen for betaling af afgiften mindst en måned). Hvis beløbet ikke er betalt efter udløbet af fristen, returnerer retten processkriftet til parten. Et returneret processkrift har ingen af de retsvirkninger, som ved lov er tillagt et processkrift, der indgives til en domstol.

Hvis et processkrift i henhold til særlige bestemmelser kun kan indgives via et dataoverførselssystem (EPU-proceduren), indgives processkriftet samtidig med betalingen af afgiften.

Processkrifter, der er indgivet af en advokat, en juridisk rådgiver eller en patentagent (hvis de er underlagt en fast eller forholdsmæssig afgift, som beregnes på grundlag af værdien af tvistens genstand som af parten oplyst), for hvilke der ikke er betalt afgift, returneres af retten uden anmodning til parten om betaling af afgiften (den civile retsplejelovs artikel 1302). Parten har en frist på en uge til at betale afgiften. Hvis den krævede afgift betales, har processkriftet retsvirkning fra den dato, hvor det oprindeligt blev indgivet. En sådan virkning indtræder ikke, hvis processkriftet returneres igen af samme grund. Spørgsmål vedrørende honorarer til advokater eller juridiske rådgivere (f.eks. betalingsfrister) skal afklares i en aftale mellem klienten og den juridiske repræsentant.

11 Kan jeg få retshjælp?

Både fysiske og juridiske personer kan søge om retshjælp. Den består i, at retten udpeger en retlig repræsentant (*pelomocnik z urzędu*), der får til opgave at udføre sagen.

Fysiske personer kan anmode om at få beskikket en advokat eller juridisk rådgiver, hvis de erklærer, at de ikke er i stand til at betale advokatens eller den juridiske rådgivers honorar, uden at det belaster dem selv eller deres familier økonomisk.

Juridiske personer (eller andre organisationsenheder, som i henhold til loven kan være part i retssager) kan anmode om at få beskikket en advokat eller juridisk rådgiver, hvis de godtgør, at de ikke har tilstrækkelige midler til at betale advokatens eller den juridiske rådgivers honorar.

Retten imødekommer anmodningen, hvis den finder det nødvendigt, at en advokat eller juridisk rådgiver deltager i sagen.

Spørgsmålet om fritagelse for sagsomkostninger og beskikkelse af en repræsentant i retssager, der går på tværs af grænserne, er reguleret i lov af 17. december 2004 om adgang til retshjælp i civile retssager, der føres i Den Europæiske Unions medlemsstater og om adgang til retshjælp med henblik på at bilægge en tvist i mindelighed, inden en retssag anlægges.

12 Hvornår betragtes min sag som anlagt? Modtager jeg en bekræftelse fra myndighederne om, hvorvidt min sag er korrekt anlagt?

En sag anses for anlagt, når stævningen er indgivet. Ifølge den civile retsplejelov udstedes der ikke en bekræftelse af, at sagen er blevet korrekt anlagt.

13 Modtager jeg udførlige oplysninger om sagens videre forløb (f.eks. om, hvornår jeg skal møde i retten)?

Oplysninger om de skridt, der er planlagt eller taget i sagen, kan indhentes fra den kompetente rets dommerkontor (*Biuro Obslugi Interesanta*, BOI).

Oplysninger om de næste retsmøder kan indhentes fra dommerkontoret på det telefonnummer, der er anført på rettens websted, med angivelse af sagsnummeret.

Sidste opdatering: 12/10/2020

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.